

של הסוכנות. שגב היתה רחוקה. לא הוכנה במקום שום תשתית תעסוקתית של ממש, ומעולם לא ניתן לתושבי שגב לנהל בעצמם את ענייניהם.

היום נותרו במקום 18 מישפחות בלבד, המונות 164 נפש. כימעט כולם מאתם שהגיעו למקום כבר ב-1956. הם נושאים עימם זכרונות מרים של הזנחה, התעלמות, ניצול ונישול. תחילה היו אלה אנשי הקיבוץ השכן, יודפת, שגולו את אדמור תיהם. אחר כך הודו תריסר שנים של מאבק בלתי-פוסק נגד התנועה הדתית שפלשה למקום, ושוכתה לגיבוי משרד הפנים ושאר המשרדים הממשלתיים, וגם שליטתן פועלה מצד הסוכנות. עכשיו מצויים תושבי שגב בעימות עם תנועת המיצפים החדשה, מיסודו של שר-ההקלאות.

מתנהל נגדם מסע הסתה בכל רחבי האזור. אנשי קורנית, מהנהמער לגר-עיני המיצפים, גרים מרחק כמה עשרות מטרים משגב. הם פוחדים מהם, ונמנעים מגע עם אנשי המושב. אנשי שגב מוחר רמים במועצה המקומית נעמן, וישראל קניג רואה בהם מיסרד שיש לסלקו.

מענק לישיבה

שאינה קיימת

ב ינתיים שימשה שגב גם כתחנת מעבר לכספי משרדי הפנים והדתות. ב-1976 השתמש משרד הפנים בוועד "המקומי", שאינו מורכב מאנשי המקום, כדי להעביר 150 אלף ל"ל למרכז ישיבות בני-עקיבא בתל-אביב. ככל הידוע, היתה זו הפעם הראשונה שנועד לציבור על הסידור, שבאמצעותו מסבסד השר יוסף בורג את מי שהוא חפץ בקירו, תוך שימוש ביישובים נידחים.

שגב שימשה גם תחנת מעבר לכספי משרד הדתות. ב-1978, כאשר כבר לא היתה ישיבה במקום, העביר משרד הדתות לרשותה 425 אלף ל"ל, לפני כמה ימים קיבלה הרבנית שרה פלדמן מיכתב ממישרד הדתות, המיכתב הגיע אליה, ככל הנראה, בשעות. איש משרד הדתות מבקש לדעת כמה תלמידים לומדים עתה בישיבה, שכבר אינה קיימת כשלוש שנים — כנראה לצורך הבאת סכומי כסף נוספים. שגב שגב אינם מבינים מדוע מתעללים בהם. אין להם שום ריגשי-נחיתות. הם עובדים ומפרנסים את מישפחותיהם בכבוד. בני המקום הולכים לצבא, חלקם משרתים בצבא הקבע ובמישטרה ורבים מסיימים אוניברסיטות.

אחת מהן, רחל אזולאי, הלומדת באוני-ברסיטה בחיפה, מספרת:

"אני עובדת ביחידה לגישור פערים באוניברסיטה בחיפה. הטילו עלי לעבוד עם ילדי שגב. הם ילדים נהדרים, אבל מה אני יכולה לעשות? אין כאן שום מיבנה שבו אפשר להשתמש. אין אף אחד שאוכל לפנות אליו כדי לקבל תקציב. שום דבר. אתה יודע מה עושים הילדים כשהם לא מתרוצצים בין החורבות? הם נמצאים בחדר העשרות של בית-הכנסת. הם הקימו לעצמם מועדון בשירותים."

אנחנו מתונים

וממרוקו

מרר זקינה, העובד במחצבה ה-1, סמוכה, אין ספקות.

"אנחנו לא פחות טובים מכל אנשי המיצפים," הוא אומר. "אנחנו נמצאים פה מפני שאנחנו אוהבים את המקום, רוצים להישאר. אבל אתה יודע מה בעייה? הבעיה היא שאנחנו מתונים וממרוקו. בגלל זה קניג יכול לעשות לנו מה שהוא רוצה, והסוכנות יכולה לעשות מה שהיא רוצה."

הבחירות מתקרבות, וכרגיל, בעונה כזאת מתעוררות תקיפות. אלא שבשגב כבר אין מקוים. המפלגות הגדולות, שיכולות להניו משנה, התייבשו כולן נגד שגב. הליכוד תומך במיצפים של אריאל שרון. המערך ניצב מאחרי הקיבוצים והמושבים של המועצה המקומית נעמן, שאולי יזכו בחלי-קוט אדמה קטנות, אם תפורק שגב ועל מקומה תוקם עוד שכונת וילות בדמות מיצפור. ובראש האויבים ניצבת המסדל — השותפה הגיבית ככל ממשלה ובעלת-הבית הכליכולה של משרד הפנים.

שידור

מאחרי המסך

מוקד מנדלביץ

אחת השערוריות התקשורתיות הגדולות וההמורות בתולדות הטלוויזיה הישראלית היא זו הקשורה בהופעתו של העולה ה-קולני מברית-המועצות, יוסף מנדלביץ. כבר במהלך קבלת-הפנים שנערכה למנדלביץ בנגמל-התעופה לוד הינה גיסו של העולה, דרורי, את כתב-הטלוויזיה אל"ן מלך רם וצעק לעברו, "למה באת לצלם כאן? לך צלם את הערבים!" תקרית זו שימשה דלק על מדורת חברי הוועד-המנהל של רשות-השידור, לתביעתו של ע"ד אהרון פאפו הצטרף ניצג המערך, דניאל בלוי, שתבע מינוי של כתב לענייני יהודים בטלוויזיה, "כדי שלא ישנו מיקרים דומים בעתיד," כפי שהובהר הנושא בדבר, מבלי שהנושא יובהר. פגיעה גופנית, שפגעו אנשי מישפחתו של מנדלביץ באחד מאנשי צוות-הטלוויזיה בעת התפרעות בני מישפחת מנדלביץ ב-טרקליני הכנסת, לא זכתה בתגובה מצד חברי הוועד-המנהל. השיא בפרשה זאת היה במוצאי-השבת הראשונה להשחתו של יוסף מנדלביץ ב-ארץ, כאשר הוא ובני מישפחתו תבעו מהנהלת הטלוויזיה לשדר תוכנית מוקד מיחודת, שבמהלכה יראיין צוות-מראיינים

יוסף מנדלביץ מוקד במוצאי-שבת

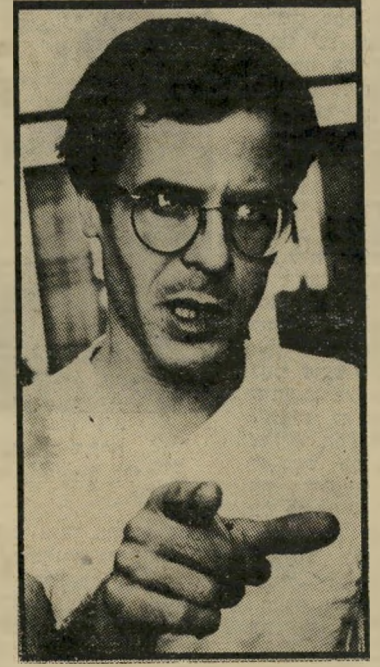
הנציגה הליברלית

מועמדת מירון יורשת של 19א9

למרות בקשה בעליפה שהיפנו ניצגי המערך אל שר-החינוך, שביגלל מועד-הבחירות הקרב ובא והאפשרות שהי מערך ישוב לשליטון ידחה בכמה חודשים את מינוי חברי המליאה החדשה של רשות-השידור ושל חברי הוועד-המנהל הבא, נערך במרכז המיפלה הליברלית בתל-אביב קרב-איתנים על איש הכיסא הליברלי בוועד המנהל. הסיבה: פרישתו של איש חברות הקבלות אריאל ויינשטיין מהוועד המנהל. ויינשטיין היה האיש, שבהצבעה הכריע את הכף וגרם לפיטורין של אריאל זיקרמן ממישרת מנהל-הטלוויזיה. הוא נחשב כאחראי להידרדרות בכלי-העיתונות והמיפלה הליברלית התחולל בין אהובה מירון, רעייתו של סגן יו"ר-הכנסת, ובין הפירסומאי דו"ר ארמון, המייצג את צעירי המיפלה. את הכף במאבק ליברלי זה הכריע בעזה של מירון, שניהל את הלוואינג למנוייה של אשתו כמועדת-המיפלה. דו"ר ארמון הסתובב כשבידו מיכתב של יועץ-מישפטי — ולא של "היועץ המישפטי לממשלה" — שטען כי אין ניהוד-אינטרסים בין עיסוקו כפירסומאי ובין מינויו כחבר

ניצגי ההתאחדות להסכם עם מנכ"ל ה-רשות, יוסף לפיד, על הקרנת סרטי קולנוע אמריקאיים חדשים. לפיד רואה הסכם זה כאחד מהישגיו העיקריים בתפקידו עד כה. פרק אחד בהסכם בין רשות-השידור ובין בעלי כתי-הקולנוע היה שבמוצאי-שבת לא תקרין הטלוויזיה סרטים באורך מלא, אלא דרמות וסדרות. עם כניסת ההסכם לתוקפו, בחודש שעבר, אכן התחילה הטלוויזיה בהקרנת הסידרה הקנוייה דאלאס בתוספת סידרת-מתח, תחת הסרטים שהיו נחלת התוכניות של מוצאי-שבת. אלא שהסידרה דאלאס שיבשה את תיקי-והיהם של בעלי-כתי-הקולנוע, ובימים אלה פנה יו"ר אירגון זה, גבי מוגרבני, ליוסף לפיד וביקש ממנו להעתיק את דאלאס ממוצאי-שבת ליום-הקרנה אחר, למרות שההסכם לא הגדיר את אופי ה-סידרה המוקרנת במוצאי-שבת. מסתבר כי ה-דאלאסמניה' תפסה גם בישראל, בדומה ל-55 מדינות אחרות שבהן כבר מוקרנת סידרה זו בשעות-שיא של השידור. גבי

מבקר שריו תנ"ד בגוון מודרני

מוגרבי הציע לפיד להתיר לטלוויזיה להקרין, אפילו סרטי-קולנוע במוצאי-שבת — רק כדי שדאלאס יועבר ליום-אחר.

מוקד מבוקר

בראשית השבוע פנה יו"ר ועדת-הבחירות לכנסת העשירית, השופט-העליון משה עיצוני, אל מנכ"ל רשות-השידור והורה לו במיטת-הנחיות שלא לשדר בשידור

ריס-חיים ראינות עם פוליטיקאים המתמור דדים במערכת-הבחירות, חברי מיפלות, חברי הכנסת והממשלה. סיבה בולטת ל-הנחיה זו: פרשת (יורם) ארידור. הכוונה היא שאיש ממשלה לא ינצל את השידור הישיר והחי לשידור תעמולה למיפלתו (בתחנות-שידור באמריקה מצוי מיתקן, ביפ, המששה את השידור הישיר בשלוש שניות, ומאפשר את עצירתו). הראיין במיסגרת מוקד, שנערך עם שר-האוצר יורם ארידור, נזקק לאישור מיוחד של ראש ועדת-הבחירות, היות והטלוויזיה זיה לא הפצה להחמיר את יחסיה עם השר. החל בשבוע זה תוקלט, לכן, התוכנית מוקד בימי ג', ותוקרן בימי ד'.

בין כותב ספר

אישה-אשכולות בבניין הטלוויזיה הוא באחרונה השר הוותיק, מי שהיה מנהל מחלקת-החדשות, חיים יבין, העוסק ב-ימים אלה בהכנת סידרת-סרטים על מערכת-הבחירות 1981. בזמנית עורך יבין ראינות עם כמה מדמויות-המפתח של רשות-השידור, במיסגרת ספר שהוא מחבר עבור בית-ההוצאה התל-אביבית זמורה-ביתן-מודן. מאחר שכל פירוטם של עובד רשות-השידור, הנעשה מתוך התחומי הרשות, מחייב את אישורו של מנכ"ל הרשות, פנה יבין אל המנכ"ל, יוסף לפיד, וביקש את אישורו הוא קיבל אותו מייד. יבין גם ביקש מלפיד להתראיין לצורך סיפורו, ולפיד נעתר לו. יבין הבטיח ללפיד להציג לו את כתב-היד של סיפורו עם השלמתו.

פסקול

מאיר שליו: סוך

תדהמה עורר מנכ"ל הטלוויזיה, יוסף לפיד, כאשר הגיב בישיבת הוועד-המנהל על עמוד האש ועל השתתפות הערבים על התקפתם של אהרון פאפו ואחרים בסידרה. הוא אמר: "לדרוש מאיתנו לעשות סרט על הציונות ללא ערבים זה כמו לצלם סרט עם אור ללא צל" ●● עורך ומגיש הפינה לביקורת העיתונות בי שעה טובה, מאיר שליו, עומד להגיש ביום שישי זה את סקירתו האחרונה. שליו מנמק את פרישתו בכך שיקשה עליו לסקר את העיתונות במהלך הבחירות, ומילבד זאת נמאס עליו לקרוא את כל כמויות-הנייר הללו שהעיתונות מסיקה. שליו עומד לעסוק בקרוב בהכנת תוכנית חדשה, שבכוונתה להעניק לסיפורי התנ"ך גוון מודרני וחדיש, בסיועו האישי ●● כתב רשות השידור בפאריס, יואב זוקר, בן-קר בימים אלה ביקור-מולדת; ושב חזרה לפאריס ●● חתול שחור עבר בין כתבי-המישטרה דן סמחה ובין יעקוב אחי-מאיר, עורך מבט בעת חופשתו של סמחה בצרפת ביקש אחימאיר לנסות בן-קומה באורה קבע, את יואל אפרת, סמחה הודיע שיעורר מהומות אם אכן יתממש המינוי. כך שב סמחה להיות מס' 1 בענייני-מישטרה.